

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

30 Quaestus pro consequendis indulgentijs abolentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

quibuscunque eccles. tam cathedralibus, quàm etiam metropolitanis, collegiatis, monasteriis, conventibus, & locis, tam secularium, quàm regularium, etiam militiarum, in quibus Conc. Trid. contrariantur, revocavit, ac ad terminos, atque limites ejusdem Concilii reduxit, & reducta esse voluit, ut in eodem Bull. Rom. cap. 119.

Postremò sacrum Conc. Trid. abusus, qui in his irreperant, & quorum occasione insigne hoc indulgentiarum nomen ab hæreticis blasphematur, emendare cupiens, generaliter statuit, & decrevit, omnes ³⁰† pravos quæstus pro his consequendis abolendos esse, ut in decreto de indulg. sess. 25. & Pius V. de anno 1566, auditis ex diversis mundi partibus quamplurimis querelis ad ipsum allatis, quòd, scilicet, vigore diversarum indulgentiarum per ipsum, & prædecessores suos concessarum, multi quæstos ex eisdem indulgentiis lucrum temporale tantùm quærentes quæstas, ut ajunt, exercerent, & plura concederent, quæ eis minimè licebat, omnes, & singulas indulgentias, etiam perpetuas, & peccatorum remissiones, quibuscunque hospitalibus, monasteriis, ecclesiis, domibus, militiis, ordinibus, etiam mendicantium ordinum regularibus personis, tam singulariter, quàm universaliter per quoscunque Romanos Pontifices quavis occasione, vel causa concessis, pro quibus consequendis manus essent porrigendæ adjutrices, & quæ facultatem quæstuandi quomodolibet continerent, auctoritate Apostolica revocavit, cassavit, irritavit, & annullavit, ac viribus evacuavit. ut in d. Bull. Roma. c. 30. ex quo concessæ per Martinum IV. Nicol. etiam IV. & Urba-

num V. porrigentibus manus adjutrices, de quibus per Alphons. de Catal. Rub. in compen. privileg. sub tit. indulgent. quoad secul. 4. sub n. 2. 3. 4. 5. & 6. non suffragatur, quia non fuerunt revocatae, & sub dict. Bull. revocatoria comprehenduntur.

Quæstorumq; nomen, atque usum aboleri, nec ad officium hujusmodi exercendum quemquam admitti, quibuscunque privilegiis non obstantibus, Conc. Trid. decrevit, ut in c. 9. de reform. sess. 21. & eo. decreto de Indulg. sess. 25. Admittuntur tamen ad colligendas eleemosynas pro usu hospitalium personæ honestæ vitæ, spectatæ religionis, & judicio Ordinariorum approbatæ, non participes dictarum eleemosynarum, & quæ eo munere citra ullum scandalum, ullamve fraudem fungantur, sed simpliciter eleemosynarum collectores nuncupentur, quique nullas publicent indulgentias, non concionentur, nec circumferant sua privilegia, nullasve sacras reliquias, & nullo modo minis, aut precationibus inducant fideles ad eleemosynam, non campanulam, aliaque similia instrumenta, quondam quæstorum insignia, deferant, aut pulsent ad excitandas personas, non petant, tamquam debitum, aut solitum, nec ulla arte, aut prætextu dicendi videlicet orationem S. Antonii, aut alterius Sancti; vel aliter extorqueant pecunias, sed simpliciter, piè, modestè, & cum omni dexteritate petendo eleemosynam pro subventionem dicti hospitalis accipiant, quod sibi liberaliter offertur, nec super his eleemosynis ullam quovis modo conventionem faciant, etiam cum hospitali: sed quicquid eleemosynæ nomine collectum fuerit, nullam ad

rem aliam, nisi ad usum hospitalis transfe-
ratur, ut fuit in sacra Congr. Conc. Trid.
decisum *super cap. 9. sess. 21. decis. mihi 327.*
& ita servandum esse in colligendis elee-
mosynis per societatem sanctissimi Rosa-
rii, confraternitates, & alia pia loca fuit
etiam decisum, *ut in decis. 328. & 900. &*
secundum aliam collectam sub tit. Papien-
si super eod. cap. 9. sess. 21. de reformat.

Et, ut majori cum diligentia indulgen-
tiarum litteræ videantur, & juxta mentem
concedentis publicentur, & exequantur,
cum Christi fideles non deceat indulgen-
tiis, aut aliis spiritualibus gratis privari,
Conc. Trident. decrevit, deinceps per Or-
dinarios locorum, adhibitis duobus de
capit. debitis temporibus populo publi-
candas esse, quibus etiam elemosynas,
atque oblata sibi charitatis subsidia, nulla
prorsus mercede accepta fideliter colligendi
facultas detur, ut tandem cœlestes
hos thesauros, non ad quæstum, sed ad
pietatem exerceri omnes verè intelligant,
ut cap. 9. de refor. sess. 21.

31 De Altaribus ꝑ privilegiatis, quæritur,
nunquid celebrata Missa in altari privile-
giato, verbi gratia, pro Joanne defuncto,
sequatur, ut ejus anima, quæ in purgato-
rio est, indeliberetur; & pro hujusmodi
quæstionis dilucidatione, primò præsup-
ponendum est, ꝑ Papam non habere judi-
ciariam auctoritatem, nec jurisdictionem
directam in defunctos, ut dixi supra, *sub*
n. 29. in vers. quis. Papa non videtur, quibus
adè S. Thom. *in 4. dist. 45. q. 2. art. 3.*
q. 2. S. Bonavent. in 4. dist. 20. par. 2.
art. 1. qu. 5. Dom. Sot. in 4. d. 21. qu. 2.
art. 3. Joan. Echi. in Enchirid. de Indulg.
Bart. Sibil. Monopol. c. 3. prima decad.
qu. 12. Duran. in 4. d. 20. q. 4. & est text.

in cap. de communione, cap. legatur, in
sine, 24. qu. 2. & Clem. abusionibus juncta
gloss. in ver. mendaciter, de pœn. & remiss.
& propterea, indulgentiarum satisfactio-
nes ꝑ aliquibus à Papa applicatas posse
quidem, (Deo sic acceprante) non tamen
semper, lege certa, prodesse, sed defunctis
prodesse, & per viam consolationis, &
satisfactionis, S. Thom. *in suppl. 3. par. qu.*
71. art. 12. primo modo considerato om-
nibus existentibus in purgatorio profunt,
& fortè magis alteri, quàm ei, pro quo
sunt; sicut enim in aula Regis lucerna,
quæ ipsi soli accenditur, omnibus circums-
stantibus lucet, imò illi magis, qui perspi-
caciore est visus, & lectio ad utilitatem
unius facta ab altero auditore quandoque
magis percipitur, ita suffragia pro Joanne
facta, quatenus consolatoria sunt, omni-
bus existentibus in purgatorio profunt, ac
illis majore charitate sunt insigniti; si verò
satisfaciendi vim in illis consideremus, se-
cundum intentionem, & affectum appli-
cantium, & statum eorum, quibus appli-
cantur, profunt, S. Thom. *3. parte, qu. 79.*
art. 5. in corp. & 4. sent. dist. 45. q. 2.

34 Quæritur, an mortui suis orationibus
viventibus prodesse possint, & affirmativa
probat *lib. 2. Machab. c. 35.* ubi legitur,
Oniam, & Hieremiam jamdudum defun-
ctos vivos fuisse orare pro populo Judæo-
rum viventium. Beneficia exhibita à san-
ctis defunctis hominibus hîc viventibus,
innumerabilia, & certissima sunt, de qui-
bus per S. August. *in lib. 22. c. 8. de Civit.*
Dei, & Theodor. *in libro de marty. Ne-*
que est iacredibile, etiam animas existen-
tes in purgatorio pro nobis orare, & im-
petrare; animæ enim Pafesahii, & sancti
Severini miracula operabantur, etiam
quòd